

BISERICA ȘI ȘCOALA

REVISTĂ BISERICĂȘCĂ - CULTURALĂ

ORGANUL OFICIAL AL EPARHIEI ORTODOXE ROMÂNE A ARADULUI

Cuvântare

rostită la deschiderea conferinței preoțești ținută în sf. biserică
din Jimbolea la 3 Iunie 1929.

*Precucerniciile Voastre!
Iubiți Frați în Hristos.*

Am venit cu toții în fața sfântului Altar să discutăm asupra celei mai de seamă probleme nu numai bisericesti ci și culturale totodată, a neamului nostru, asupra problemei, care se numește „cultura morală”. și care problemă este de o așa capitală importanță încât dânsa poate fi desbătută și într'un cerc preoțesc și la Academie.

Idealul fiecărui neam este ca toți membrii săi, pe lângă cunoștințele teoretice și profesionale să aibă și o corăspunzătoare cultură morală, din cauza, că istoria înălțării și decăderii popoarelor ne arată neîndoios, că simultau cu abandonarea cultului morale se începe stingerea vieții a orișicărui neam.

Dar ce înțelegem sub această prețioasă noțiune de „cultură morală“?

Definiția cea mai corectă și mai ușor de înțeles o dau efectele ei.

Acolo unde există cultură morală între oameni, zilnic sporesc instituțiunile de binefacere, cari ținesc în acelaș timp, atât la alinarea durerilor trupești, cât și la satisfacerea nevoilor sufletești.

Acolo unde este apreciată această cultură morală, fie sus, fie jos, în viața socială, patimile omenești sunt mai temperate dacă nu stărpite.

Unde înflorește cultura morală, acolo și viața individului și cea familiară dau un aspect așa de frumos și înălțător.

Fără aceasta cultură morală nu s'ar fi găsit oameni singuratici cari să-și jertfească viața pentru toți.

Chestia cultului morale este o ohestiune de viață și de moarte a fiecărui popor.

Noi avem deosebita fericire să posedăm cea mai cuprinzătoare și cea mai ușor de înțeles definiție a cultului morale în următoarele cuvinte ale Domnului nostru Isus Hristos:

„Să iubești pe Domnul, Dzeul tău din toată inima ta și din tot sufletul tău, și din toată virtutea ta și din tot cugetul tău, și pe deaproapele tău ca pe tine însuși.”

Fericit este acel om și acel popor care înțelege și urmează aceste cuvinte ale Domnului Viața omenească, fără această iubire ferbinte față de Dzeu și față de oameni, nicidecum nu poate să aducă roade folositoare, dar, nu numai că nu poate rodi, ci dincontră nu poate fi mai mult decât o svârcolire încoace și încolo zădarnică.

Mijlocul cel mai perfect care poate să ne ducă cu siguranță la această iubire este chiar primirea sfinței taine a Mărturisirii.

Precucernici și iubiți Frați!

De mulțori ați avut datoria și plăcerea să împărtășiți turmei voastre cuvântătoare această sântă taină, dar poate ați trecut cu vederea mulțimea mângăritarelor sufletești cari se ascund într'ansa.

Să cuprinzi în toată adâncimea ei această sântă taină înseamnă, în înțelesul literar al cu-

vântului, să te desbraci de omul cel vechi și să devii om nou.

Ce cere aceasta sf. taină dela noi?

Intâi: să-ți pară rău de toate gândurile, de toate vorbele și de toate faptele tale nepotrivite cu poruncile Domnului. O, dar noi știm cu toții că amorul propriu, că egoismul nostru se opune cu toate puterile acestei păreri de rău. Și cu toate astea noi slugii Domnului de câteori împărtășim pe păstorii nostri cu această sfântă taină trebuie să fim așa de bine înarmați sufletește ca pe lângă toate eforturile contrare să producem totuși acest prim pas de îndreptare, *părerea de rău*.

În al doilea rând această taină cere mărturisirea, dar mărturisirea completă. Sufletul omului îl putem asemăna cu ochiul.

Ochiul nostru nu suferă nici un firicel de praf. Până nu-l eliberăm, până nu-l curățim complet de necurățirea, care a intrat în el, lăcrămează încontinuu și ne neliniștește.

Așa și sufletul prin o mărturisire parțială, superficială și necompletă nu poate avea parte de ușurare și de vindecare.

Oh dar câte puteri nu se opun și aici. Pe unul îl împiedică orgoliul personal, pe altul frica pe al treilea neîncrederea și așa mai departe.

De aceea precucernicii frați să ocupăm scaunul mărturisirii cu multe pregătiri și cu cunoștințe temeinice ale sufletului omenească.

În ciuda tuturor obstacolelor să tindem a deda pe credincioșii nostri la o mărturisire completă, fiindcă nu mai așa le-am eliberat sufletele de păcate.

În al treilea rând pretinde această sfântă taină fagăduința noastră de a nu ne mai întoarce înapoi la starea cea dinaintea mărturisirii, ci de a merge înainte pe scara greu de urcat a înălțării sufletești. În natură sunt vânturi și furtuni cari în tot momentul amenință cu distrugerea chiar cele mai plâpânde și mai frumoase flori.

Dar vânturile și furtunile din natură sunt ceva mic și trecător pe lângă viscoalele, cari bat în sufletele noastre și amenință cu perirea înflorirea și viața celor mai bune gânduri și mai frumoase sentimente.

Și în aceasta privință trebuie să fim tari iubiți frați.

Să ne dăm toată truda și toată ostăneala în scaunul mărturisirii, ca așa să fixăm de puternic în sufletele credincioșilor noștri dorința de a merge către desăvârșire încât puterile puternice ale acestei vieți să nu o poată smulge sau stinge cu una cu două.

Precucernici Frați!

Asta ar fi să fie idealul cum am trebui să săvârșim taina sfintei mărturisiri, dar dela ideal până la realitate este un drum departe.

Să privim viața așa cum este nu pentru a o ocărâ sau a ne înspăimânta de ea, ci pentru a înțelege mai bine necesitatea muncii grele pe care va trebui să o săvârșim în pridvorul bisericii unde se împărtășește sânta taină a mărturisirii.

Ca această sfântă taină să-și facă efectul deplin în viața sufletească a poporului nostru trebuie să săvârșim o muncă de trezire a sufletelor.

Toți creștinii ar avea obligamentul să mărturisească pe Hristos în toate împrejurările vieții și acasă în familie și în atelier și la holdă și la biserică.

De fapt însă mulți creștini vin chiar la biserică în fața sfântului Altar și nu simt nici un fior de cutremurare mai întâi și apoi de liniștire.

Mulți creștini și acasă și la biserică sunt de părerea, că între noi și între Hristos poate să fie un compromis o tocmeală.

Azi poți fi creștin și mâne ba. Azi poți iubi biserică, ca mâne să uiți de dânsa.

Azi poți avea clipe de înălțare sufletească, ca apoi mâne să te cobori mai jos decât ai fosi ieri.

Azi poate ai lipsă de preot și simți trebuință mângâierii lui, dar mâne nu ți-l mai trebuie.

Azi poți fi creștin și mâne dacă îți convine poți fi păgân.

Și nu știi de câți ani te împinge sufletul spre mărturisire în fața Altarului ca apoi să-ți înăduși aceasta trebuință iarăși pe mulți ani. Oh iubiții mei frați, avem datoria să ne lămurim credincioșii noștri de orice rang social ar fi, că toate sunt cu puțință pe lumea aceasta, un singur lucru însă nu e cu puțință și acest lucru este, *ca între noi și între Dl nostru Isus Hristos poate fi un compromis*.

Față de Hristos, de biserică lui și față de tainele Lui nu poți fi și cald și rece nu poți fi entuziast și indiferent.

O viață religioasă fără continuitate nu este viață religioasă, dânsa nu are temelie solidă de unde pornește și nu are garanța de a ajunge la scopul pe care îl urmărește.

Viața religioasă ca să fie ceea ce trebuie să fie, mângâierea și întărirea noastră în toată vremea trebuie să meargă din treaptă la treaptă începând cu copilăria și terminând cu clipa morții.

Trebue precucernici frați să demonstrăm credincioșilor noștri adevărul, că viața religioasă la nici un caz nu se poate înțelege așa că azi mergi cu Hristos și apoi luni de zile sau chiar ani de zile îl uiți sau chiar poate lupți contra lui prin viața ta.

Viața religioasă se aseamănă perfect de bine cu o plantă, la care rădăcina, trunchiul și floarea stau în o legătură organică.

Fără clădire sistematică în sufletul nostru a religiozității nu crește religiozitate.

Muncind astfel să așteptăm cu sfânta nădejde în suflet, ziua când taina sfintei mărturisiri va fi iubită cu toată căldura sufletului în mijlocul poporului nostru.

Bunul Dzeu să ne ajute să vedem poporul nostru încărcat din belșug cu roadele credinții în Dzeu.

În acele zile fericite nu va mai fi casă românească și creștinească, unde părinții și copiii să nu se roage ferbinte lui Dzeu dimineața și sara, și prin rugăciune vor birui toate greutățile vieții.

În aceste zile mari bisericile noastre vor fi pline de tineri și bătrâni primind cu toții harul sfințitor al Domnului.

În aceste timpuri hrana cea mai dorită a poporului nostru vor fi sfintele taine.

Și în aceste zile fericite iubirea lui Hristos va forma cadrul vieții poporului nostru, dându-i putere de viață plină de milă de dreptate, de adevăr, de pace și de glorie în senz omenesc și Dzeesc.

După aceste puține cuvinte vă zic bine ați venit fraților și Dzeu să binecuvinteze lucrările acestei conferințe, pe care o declar deschisă.

Dr. Ștefan Cioroianu
protopop.

Misiunea din Cuedi.

În ziua de 23 Iunie a. c. s'a ținut misiune religioasă culturală, în comuna Cuedi (prot. Ineu). Au participat preoții Terenție Miclușia, Liviu Nica, Mărcuș și subsemnatul. Sf. Liturghie s'a servit în sobor. După masă la ora 3 Vecernia a fost celebrată în sobor de către preoții T. Miclușia, Liviu Nica și subsemnatul. La finea serviciului divin de seara am predicat despre „Necesitatea mântuirii”. Serviciul dumnezeesc și rugăciunile sfinte au fost ascultate cu deosebită evlavie. S'a remarcat prezența doamnelor și domnilor intelectuali localnici, cari spre lauda dumnealor, au înțeles să dea concurs eforturilor bisericesti, întru luminarea și ridicarea masselor.

Fiind o frumoasă zi de vară, conferințele s'au ținut în aer liber în fața școlii de stat, nou edificată. Ne-a așteptat un tumult de credincioși, în frunte cu autoritățile din loc. Am remarcat prezența simpaticului domn pretor de plasă Mager, care la toate ocaziile s'a dovedit fervent apărător a chestiunilor bisericesti.

A conferențiat Domnul director din Cuedi despre „Războiul independenței”. Mulțimea sorbla fiecare cuvânt. Urmează subsenatul cu: „Sectarismul la noi și combaterea baptismului”. Auditorul a dovedit multă râvnă în ascultarea Cuvântului de încheiere. Dl medic veterinar Schütz a conferențiat despre „Creșterea vitelor și boalele contagioase”. A fost actuală și reușită. S'au împărțit în fine gratuit broșuri din „Biblioteca creștinului ortodox”, cari abia s'au ajuns mulțimii credincioșilor.

Mulțimea a plecat satisfăcută, că de data aceasta domnii intelectuali au descins în mijlocul lor, nu petru a cere, ci pentru a da, a împărții o fărâma din belșugul lor sufletesc!...

Misionarul.

„Variato delectat.”

În No. 23—24 al Org. „Biserica și Școala” a apărut un articol intitulat: Misionarism.

Cred, că n'a rămas nici un preot absolut indiferent la unele reflexiuni — din acest articol — cu privire la întrunirile preoțești „numite” cercuri — religioase, cari — după cum afirmă raportorul, — se restrâng *de multe ori* la cuminecarea a două trei femei bătrâne și la mese copioase cu icre negre.”

Intrucât vede — Dl raportor — că se poate face mai mult misionarism prin sfințirea „Colacului” dela Saravale, decât prin împărțirea — alor două trei femei bătrâne — cu trupul și sângele mântuitorului Cristos, aceasta suntem curioși s'o știm și noi preoții!!

Un lucru știm, că Mântuitorul ne-a îndemnat: să lăsăm „pe cele nouăzeci și nouă de oi ce n'au rătăcit și mergând să căutăm pe cea una rătăcită.”

Noi preoții suntem foarte încântați de frumoasa manifestare „misionară” dela Saravale precum și de munca fără preget a P. P. Cucernicilor părinți și — profesori dela Academ. Teol. din Arad, — despre a căroră râvnă misionară s'a convins și scriitorul acestor rânduri, cu ocazia întrunirilor preoțești ale Asoc. Clerului A. Șaguna, — dar cu atât mai mult trebue să rămânem decepționați la constatarea, că la întrunirile preoțești „numite” Cercuri-religioase, nu se face misionarism, ci se mănâncă „icre negre”.

Că de ce n'ar putea bietul preot să mănânce icre negre — dacă-i plac — și o mâncare cinstită după

aproape, 24 oare de foame și sete, aceasta iarăși numai Dl raportor va ști s'o spună.

Ni-se dă sfatul apoi — în pomenitul articol — ca să facem cât mai mult misionarism prin satele noastre, pentrucă: „variatio delectat“. Oh, dacă numai aceasta este „secretul efectului activității misionare, atunci de fapt, ușor vom face misionarism prin variația „colacilor“ mai mici sau mai mari, cari îi vom sfinți la toate hramurile bisericilor noastre.

Din simplul motiv însă, că la cutare cerc religios preoții au îndrăznit să mănânce icre negre — și nu bunăoară mămligă cu brânză — nu înseamnă să opunem misiunile, cercurilor religioase, pentrucă ambele acestea servesc acelaș scop sublim: întărirea Credinței!

Preoțimea întreagă din Eparhia Aradului a înțeles deplin glasul Arhipăstorului său iubit, a marelui Misionar, carele este prealub-tul nostru părinte P. S. Sa Episcopul Aradului și astfel — aceasta preoțime — n'a obiecționat niciodată în contra „mislunilor“, ci supunându-se ordinelor superioare le-a introdus și cu ocazia Cercurilor-religioase.

Acuma, că aceste misiuni constau din împărțirea cu sfințele Taine alor două trei femei bătrâne ori sfințirea unui „colac“ la hramul bisericei acestea sunt alte întrebări. Esența este: rezultatul!

Un lucru trebuie să se știe, că nu prin „Variatio delectat“ se face misionarism, ci din contră, *prin statornicia în credință și însuflețire!*

Variația poate să delecteze d. e. la „Tăvase“, dar în biserica ortodoxă-creștină, nu există decât „alfa și omega“ — începutul și sfârșitul: Același Christos Mântuitorul, pe Carele trebuie să-L vestească fiecare preot, fie misionar, fie membru al Cercurilor religioase numai în același chip, în care S'a descoperit pe sine lumii și oamenilor.

Un membru al cercului religios Saravale.

Bolșevicii și religia.

Presa bolșevică, care mai nainte a condus lupta contra religiei și perzeucția contra credinței, acum e ocupată cu înrădăcinarea în masele comuniste a unui principiu cu desăvârșire suprinzător și neașteptat, nici pentru teoria nici pentru praxa comunistă. Ea predică acum nici mai mult nici mai puțin, ca încetarea luptei cu religia prin forță — predică necesitatea luptei numai pe calea luminării maselor cu mijloace spirituale — științifice.

Ar fi o naivitate din partea noastră, dacă vom gândi, ca bolșevicii s'au schimbat, că ei acum de fapt recunosc libertatea conștiinței, dreptul omului a a gândi și a crede fără a fi silit.

Aceasta nu există și nici nu va fi, pentrucă astfel de mărturisire ar dărâma bolșevismul în rădăcina sa. De fapt lucrurile să prezintă așa, că ei fiind statornici și sistematici în realizarea scopului lor, ei și-au schimbat tactica de luptă.

Această schimbare a tacticei lor merită ca să o privim cu mai mare atențiune, pentrucă ea ne dă posibilitatea să ne dăm seama, din ce cauză și unde boșevicii au suferit înfrângere, asemenea și acele, unde ei sunt hotărâți să dea lovituri noi. Revista „Bezboinic, Fără Dumnezeu“ mărturisește schimbarea tacticei. Pe pagina primă cu litere mari este pusă conferința lui Râcov referitor la lupta cu religia și care era cetită în al 14-lea Congres a sovietelor.

Iată ce spune Râcov: „Mișcarea maselor în lupta contra otrăvii religiei este semnul, că se schimbă cultura țării. Acest fenomen este de însemnătate covârșitoare, pentrucă în demeniul luptei cu religia, ordi-nile și măsurile administrative nu numai că nu aduc nici un folos, ci din contră“.

„Noi suntem aderenții luptei cu otrava religioasă, totuș nu ne pregătim a folosi contra religiei măsuri represive, ci invers, prin constituția noastră recunoștem libertatea religioasă“.

Acest fapt, desigur mărturisește despre minciuna acestei afirmări și Râcov s'a grăbit cu paranteza și anume, că lupta cu religia decurge „cu oareșcari exagerări, cu oareșcari tendințe spre vechemență. Dar aceste fenomene au existat ca excepțiuni“.

Cum vedem Râcov aproape se scuză pentru aceste exagerări și violențe, dar înaintea cui? Răspunsul urmează: am spus în închierea referatului meu, că constituția garantează libertatea religioasă și că măsuri administrative de forță în luptă ne fiind legate de progresul cultural al maselor, aduce pagubă.

La această temă unul dintre tovarășii a spus, cu noi închidem prea puține biserice și afară de propagandă mai trebuie și mâna aspră a proletarului. De sigur, în unele locuri e necesar ca să lovim mai tare în această otrăvă. Dar eu vă mărturisesc sincer, că am frică de aceasta ideologie. Cetățeanul Nichitin nu poate dovedi populației paguba religiei și să gândește la înlocuirea me odilor ideologice de luptă prin bătă. Unde este aceea otrăvă, care trebuie să o nimicim? În capetele oamenilor? Despre cari oameni este vorba aici? Despre acie țărani și muncitori, cari până acum nu s'au despărțit de religie. Față de grupuri mai însemnate de muncitori, măsurile categorice nu sunt potrivite. Măsurile administrative exagerate adeseori nu nemeresc acolo unde trebuie. Ele cu siguranță nemeresc în grupările săracilor, cari deși sprijinesc sovietele, dar n'au rupt cu superstițiile religioase. Iar ceartă și supărare cu această clasă, din cauza exagerărilor administrative nu ne convine“.

Toate acestea declarații a le lui Râcov nu cuprind în sine ceva de preț din cauză că sovietele și așa mint fără nici o jenă, încât nici unui cuvânt a lor nu putem să dăm crezare, apoi nici în structura sovietelor nici în ideologia lor nu s'a întâmplat nici o schimbare. Dar sovietele sunt silite a lua atitudine contrară ideologiei și practicei lor. Pur și simplu, că sovietelor le este frică de această masă a săracilor.

Ruptura pe tema aceasta nu-le convine bolșevicilor și ei pentru păstrarea poziției sale, pentru menținere la putere sunt siliți la concesiuni în fața poporului, garantând sieși numai libertatea și posibilitatea propagandei religioase.

Fără îndoială, bolșevicii pentru întărirea poziției lor nesigure, au fost siliți la astfel de declarații față de masele muncitoare-țărani, cari cum se vede în oareșcare măsură să împac cu puterea bolșevică și cari totodată apară credința și biserica față de atacurile bolșevicilor.

De fapt, bolșevicii prin compromise, prin schimbarea tacticii în lupta lor cu religia, încearcă a ocoli și a înșela vigilența poporului în apărarea celor sfinte. Prin aceasta se dovedește, că adevărata forță e în mâna poporului, care păstrează credința.

A. Cuznețov

Bătaie între Bapțiști.

Pocăiții se tot laudă cu sfințenia lor. Se țin mai buni decât ceilalți oameni. Zadarnic, căci purtarea lor necreștinească îi dă de gol. Din rodirile lor îi veți cunoaște pe dânsii. Faptele săvârșite de ei dovedesc fățarnicia lor.

În ziua de 12 Aprilie 1929 baptistul Berar Iacob din Moroda fiind cu alți tovarăși ai săi la lucru în dealul viilor, a tăiat cu securea pe Cismaș Gheorghe din Moroda, ziua la amiază, în mâna dreaptă. Întrebat baptistul Berar Iacob, că de ce a tăiat pe tovarășul său, a răspuns, pentru că rănitul n'a voit să-i dea securea, când băteau parii în vie. După ce l-a tăiat, baptistul a chemat pe cel tăiat cu securea, să se mai bată cu el. Treaba a ajuns la judecătorie!

Dușmășinua și ura din sufletul baptistului l-a îndemnat să verse sânge.

Iată că între bapțiști aflăm fapte vrednice de Cain cel sângeros!

Ei nu folosesc sudălmii, că-i păcat; dar să dea cu băta'n cap și să verse sânge nevinovat, se vede că la bapțiști nu-i păcat!

M.

Consiliul Eparhial ort. rom. al Bucovinei

Nr. 7471 | 1929.

Liturgica bisericii dreptcredinc. de Mitrofanovici-retipărire.

Revistei

„Biserica și Școala“ Arad.

Epuizându-se cartea: „Prelegeri academice despre Liturgica Bisericii dreptcredincioase răsăritene“ de Mitrofanovici-Tarnavscsi, I. P. S. S. Mitropolitul Nectarie al Bucovinei, fost profesor de teologia practică la Facultatea de Teologie din Cernăuți, văzând lipsa acestui op, a hotărât s'o retipărească, revizuiind-o și adăogind-o.

În curând va apare în editura Consiliului Eparhial noua ediție, tipărită pe hârtie velină având peste 900 de pagini. Costul unui exemplar va fi de aproximativ 800 lei.

Cei ce doresc să aibe aceasta lucrare voluminoasă și temeinică o pot comanda de pe acum dela Consiliul Eparhial, secția culturală din Cernăuți.

Trimitându-Vă aceasta comunicare Vă rugăm să binevoiți a dispune ca să se tipărească aceasta în buletinul D-v

Cernăuți, 8 Iulie 1929.

Dela Consiliul eparhial

p. Arhiepiscop și Mitropolit:
D. O.

p. Consilier-Referent:
Marinescu

Nr. 3324 | 1929.

Anunț Școlar.

Se aduce la cunoștința celor interesați, că petițiunile de primire în Academia Teologică ort. română din Arad pentru anul școlar 1929 | 30 sunt a se înainta Consiliului eparhial ort. român din Arad până la 31 August a. c.

Cele întrate după acest termen se resping.

Cursurile Academiei sunt de 4 (patru) ani.

În Academia teologică se primesc ca studenți ordinari numai absolvenții de seminariii, ori de liceu cu diplomă de bacalaureat sau diplomă echivalentă cu bacalaureatul.

Petițiunile de admitere sunt a se însoți de:

1. Act de botez dela oficiul parohial, eliberat în timpul cel mai recent.

2. Atestat de moralitate dela oficiul parohial la care aparține petiționarul, vizat de protopresbiterul respectiv.

3. Atestat medical despre starea sanitară

4. Dacă petiționarul după terminarea școalelor secundare s'ar fi dedicat altei cariere, ori a avut altă ocupațiune are să dovedească: ocupațiunea și timpul petrecut dela ultima frecvență școlară până în timpul de față.

5. Certificat dela preotul locului, că știe ori nu ceti și scrie cu litere cirile și că are aptitudine pentru cântare.

6. Certificat despre situația militară a petiționarului, dacă este înrolat.

7. Obligațiune din partea părinților ori a tutorului că va plăti regulat cheltuielile de întreținere obligatoare în internat, în cursul anilor de studiu

8. Cei din alte eparhii vor prezenta litere dimisionale dela Episcopul lor și vor da declarație, că după terminarea cursurilor teologice se angajează a servi în eparhia Aradului.

Se observă că Ministerul Cultelor și Artelor a încuviințat pentru studenții Academiei teologice din Arad 60 burse a 20 Lei la zi.

9. Cei ce reflectează la bursă, să alătore și atestat despre starea materială a părinților.

10. Intreținerea în internatul Academiei este obligatoare pentru toți studenții.

11. Condițiunile de întreținere în internat seminar sunt: Lei 12000 adică douăsprezece mii Lei anual plătit în trei rate anticipative la Cassa Consiliului eparhial și anume: Lei 5000 la înscriere, Lei 4000 la 1 Ianuarie 1930 și ultima rată de Lei 3000 la 1 Aprilie 1930.

Studenților admiși ca bursieri li-se socotește bursa ca întregirea taxei de întreținere în internat.

Consiliul eparhial își rezervă dreptul a urca aceste taxe în cursul anului în proporția scumpetei.

La intrarea în internat, elevii vor aduce cu sine 6 cămăși, 6 perechi de subpantaloni, 2 cămăși de noapte, 5 perechi de ciorapi, haine de pat (cerceafuri plapomă, pernă și cuvertură de pat) 3 ștergare, 3 servete, păhar, cuțit, furculiță, lingură, o ceașcă, 3 farfurii piepten, săpun, perie de dinți, de haine, de ghete, ace, ață, și îmbrăcăminte necesară.

Studenții sunt obligați a și procura și purta uniforma școalei.

12. Petițiunile sunt a se timbra legal și a se scrie cu mâna proprie, cele netimbrate ori defectuos înscrise se vor retrimită nerăzolvite.

13. Petiționarul să indice domiciliul și poșta ultimă scrise corect și citeț.

14. Înmatriculările studenților se vor face la Receptoratul Academiei în zilele de 19—21 Septemvrie a. c. Cei ce nu se prezintă la termenul înmatriculărilor își pierd toate drepturile.

15. Cursurile încep în ziua de 23 Septemvrie a. c.

Taxele școlare, ce se plătesc la Receptoratul Academiei cu ocaziunea înmatriculării fac Lei 1000.

Arad, din ședința Consiliului eparhial secția bisericească ținută la 6 Iunie 1929.

Consiliul eparhial ort. român.

2—2

INFORMAȚIUNI

Personale. Joi în 18 I c. P. S. Sa Episcopul nostru Dr. Grigorie Gh. Comșa a sosit dela Marienbad, la Reședința Sa din Arad.

Di Virgil Botiș, al treilea fiu al păr. Dr. T. Botiș, prestând cu succes strălucit examenele prescise, a fost promovat în 15 Iulie a. c. de inginer la Școala politehnică din Timișoara.

Alegerea de preot. În 23 Iunie a. c. s-a făcut alegere de preot în orașelul nostru de frontieră Jimbolea. A fost ales cu unanimitatea voturilor, preotul nostru tinăr Cotoșman Gheorghe, de care autoritatea bisericească leagă nădejdi mari la organizarea acestei parohii noi.

Maghiarii cer măsuri contra bisericii ortodoxe din Ungaria. Le e teamă de un episcop adus din România. În camera Seniorilor, d-l Ioanovics a cerut să se reguleze de urgență condițiunile juridice ale bisericii ortodoxe în Ungaria, care actualmente are un episcop la Buda. Dacă acesta și-ar părăsi postul, dintr'un motiv oarecare, atunci succesorul său ar fi desemnat de Sinodul din Beograd. În Ungaria nu există nici o instituție de instrucție pentru clerul ortodox astfel că la nevoie comunele ortodoxe ar trebui să-și aducă membrii clerului din România mai mult cu cât potrivit legii, numai clericii supuși unguri și cari și-au făcut educația în Ungaria pot exercita funcțiunii în biserică.

Oratorul a cerut tranșarea neîntârziată a chestiunii, pentru că e inadmisibil să existe în Ungaria o religie al cărei șef să fie supus unei puteri străine.

Alfabetul latin și căsătoria în Turcia. După cele anunțate de ziare, guvernul turcesc ia măsuri din ce în ce mai energice, ca alfabetul latin, ca a fost introdus prin lege dela 1 Ianuarie, să fie răspândit cât mai repede în masele largi ale poporului. Zilele acestea guvernul a publicat o nouă dispoziție, după care nimeni nu poate obține autorizația de a se căsători, până nu va prezenta un certificat, că cunoaște alfabetul latin.

Pod peste Dunăre. „Pravda“ anunță din Sofia că guvernul bulgar a admis cu multă bucurie proiectul guvernului român de a se construi un pod peste Dunăre la Rusciuc. Guvernul bulgar ar fi declarat, că este dispus să suporte jumătate din chetueli.

Nou pod peste Dunăre Citim în „America”: Podul peste Dunăre pe care construiește Jugoslavia între Belgrad și Panciova și care va costa a jumătate miliard lei va fi gata — așa asigură cercurile sârbe — pe la începutul primăverii anului 1931.

Prin construirea acestui pod pentru care Germania livrează mari cantități de materiale se va scurta distanța București-Belgrad cu cel puțin 5 ore.

Astfel, de pildă, ruta Simplonului Orient-Expres nu va mai fi prin Jimbolia, ci de la Vinkovce direct la Belgrad, iar de aci prin Panceva la Vârșet, Timișoara.

Această nouă rută va suprima actuala sutașine de frontieră Jimbolia, urmând ca în viitor punctul de frontieră româno-jugoslav să fie la Stamura-Moravița.

Liga „Vlad Țepeș” În România, din inițiativa d-lui Grigore N. Filipescu, s'au pus bazele unei noi grupări politice intitulată „Vlad Țepeș”. În vederea unei adunări ce va avea loc, inițiatorii au lăsat un apel către țară. Foarte mulți Români au primit cu mare entuziasm apelul d-lui Gr. N. Filipescu. Primii prieteni ai noii acțiuni sunt dl. Nicolae Mareș, Nicolae Miculescu, Emil Ottulescu, Alex. Periteanu, Constantin Sturza etc.

Data afară din biserică pentru că au purtat rochii scurte. În orașul Presburg a făcut mare vâlvă o întâmplare din Dumineca trecută: Înainte de a începe stujba religioasă, preotul protestant Hidwegid a făcut ocolul bisericii și a dat afară din biserică toate femeile care purtau rochii scurte sau haine fără mâneci. În predică el a spus că moda de astăzi este imorală și că nu va permite intrarea în biserică a femeilor care nu vor fi îmbrăcate cum se cade. Moda feminină de astăzi nu are ce căuta în biserică. Locul ei este pe promenadă — a spus preotul Hidwegid.

Donațiune pe seama bisericii ort. române din biserică Albă (Jugoslavia). Dl. Dr. Aurel Novac, fost avocat și conducător național din Biserica Albă, a donat pe seama bisericii de acolo casa d-sale din strada principală și două jughere vie, cu destinația de a servi acestea ca plată preotului, devenind astfel casa d-sale casă parochială. Cum de casă parochială era mare necesitate dl Dr. A. Novac, azi notar public în Ciacova (România) a asigurat existența preotului român din acea parochie Danla va purta numirea: „*Fundațiunea Aurelia, Florica Novac*”. Gestul d-lui dr. Aurel Novac dovedește că inima, înălțată care a palpitat pentru tot ce e românesc, a rămas nestrămutată, până la sfârșit, flacăra călăuzitoare și sprijinătoare a românismului și credinței strămoșești.

A nins pe bucegi. De ieri plouă și bate vântul cu tărie, de la nord. Timpul s'a răcit simțitor. Pe vârful Bucegilor a nins.

Ucrainenii trec în România. În ultimul timp au început să treacă Nistrul, din Ucraina, numeroși fugari de toate naționalitățile, mulți fiind Moldoveni din republica de peste Nistru. Toți se predau de bună voie autorităților de graniță și arată că fug din Rusia din cauza foametei. Ziinc au loc săscoale din cauza aceasta, reprimare în chip barbar de armata roșie. Deunăzi, cincizeci de mii de copii au fost transportați din Podolia în interiorul Rusiei, unde foametea e mai puțin grozavă.

L'a blestemat într'un ceas rău. Pe șoferul Iosif Vilcec din Hațeg la blestemat tatăl său chiar în ziua cununiei — cu cuvintele să-l trăsnească Dumnezeu — fiindcă acesta se căsătorise cu o chelnărită, fără voia părinților. În zilele trecute șoferul fiind la câmp a fost prins de o furtună și a fost lovit de trăsnet și omorât pe loc. Blestemul tatălui a fost făcut „într'un ceas rău”, cum zice nația. Un creștin adevărat nu blastemă.

Tatăl celui mort, desigur nu și-ar fi blăstămat fiul dacă ar fi cetit pnda cu fiul cel pierdut.

„**Pe drumuri uitate și sfinte**” este titlul unui volum de nuvele inspirate din viața Sfințelor Evanghelii, ce se află sub tipar, eșit din maestra până a P. C. Econom G. V. Butnaru de la episcopia Romanului. Costul volumului este de 50 lei și o recomandăm cu toată căldura C. C. Preoți pentru a și-o procura, adresându-se autorului.

Licitație minuendă.

Pe baza devizului de spese aprobat din partea Ven. Cons. Eparhial Arad sub No. 3801 | 1929, pentru repararea sf. biserici ort. rom. din Olari (Vârșandul-Vechiu) tractul Șiria se publică licitațiune minuendă pe ziua de 28 Iulie a. c. la orele 4 p. m. în localul școlii No. 1 din loc pe lângă următoarele condițiuni:

1. Prețul de strigare este de 129.554 Lei.
2. Concurenții pot fi numai măestri zidari cu diplomă, cecece vor dovedi cu certificate, înaintând deodată cu ofertele și vadiul de 10%, în ban gata sau hârtii de valoare, până în 27 Iulie inclusive.

Ofertele sosite ulterior nu se ia în considerare.

3. Licitanții nu pot pretinde spese de drum.

4. Licitantul pe care vor rămâne lucrările de renovare este obligat a achita taxa pentru facerea devizului.

5. Consiliul parohial își rezervă dreptul de a încredința lucrările aceluia maeștru în care va avea mai multă încredere, fără considerare la rezultatul licitațiunei.

6. Garanța pentru lucrări se fixează la 2 ani.

7. Lucrările vor începe imediat după aprobarea contractului din partea Ven. Cons. Eparhial.

8. 50 % din vadiu se va restitui întreprinzătorului după recepțiunea (colaudarea) lucrărilor, iar restul de 50%, numai după trecerea unui an dela colaudare, având maeștru deosebită grije de starea acoperișului de tinlchea.

9. Devizul se poate consulta la oficiul parohial. Olari la 14 Iulie 1929.

Consiliul parohial.

Pentru conformitate:

Nicolae Mihai
paroh cond. of. parohial.

CONCURSE.

Pentru îndeplinirea parohiei I. din Curtici devenită vacantă prin alegerea și strămutarea preotului Ioan Nicorescu în parohia Jabar, se publică concurs cu termen de 30 zile socotite dela prima publicare în organul „Biserica și Școala“, în conformitate cu ordinul Ven. Consiliul eparhial Nr. 3744 | 1929.

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Una sesiune parohială comasată constătătoare din 32 jughere cad. în care se cuprinde și dreptul de pășune.

2. Birul și stolele legale.

3. Intregirea dotației preoțești dela stat.

Preotul ales va trebui să catehizeze la școalele primare de stat din loc, cel puțin 12 ore pe săptămână. Va suporta toate impozitele după întreg venitul preoțesc.

Parohia fiind de clasa primă, dela recurenți se cere cvalificație de clasa I și opt clase liceale cu maturitate.

Cei ce voiesc să competeze la acest post cu prealabila știre a protopopului tractual, se vor prezenta în vre-o Duminecă ori sârbătoare în sf. biserică din Curtici spre a-și arăta dexteritatea în rituale și oratorie, conformându-se strict dispozițiilor Nr. 33 din Regulamentul pentru parohii. Cererile însoțite de ane-

xele necesare, adresate Consiliului parohial din Curtici le vor înainta în termenul concursual oficiului protopresbiteral ort. rom. din Arad.

Recurenții din altă dieceză vor alătura la cererea de concurs și actul de învoire dela P. S. Sa Părintele Episcop diecezan din Arad.

Consiliul parohial ort. rom. din Curtici.

În înțelegere cu *Traian Vățianu* protopop în Arad.

—□—

2—3

Pentru îndeplinirea parohiei Andrei Șaguna care este de clasa a doua se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în organul Diecezan Biserica și Școala. Venitele parohiei sunt.

1. Sesiunea parohială.

2. Birul parohial 15 litre de grâu dela fiecare număr de casă.

3. Stolele legale,

4. Caortel în natură.

Intregirea de salar ce se va obține de la Stat. Alesul va suporta la timp toate impozitele după beneficiul său parohial.

Concurenții vor adresa rugarea de Concurs adjusată regulamentar către Consiliul parohial ort. rom. Andrei Șaguna și o vor trimite la Oficiul protopopesc ort. rom. Arad.

Reflectanții cu știrea prealabilă a protopresbiterului tractual se pot prezenta în termenul concursului în paraclisul din loc spre a-și arăta dexteritatea în cele rituale și oratorie.

Recurentul dacă este din altă dieceză, va alătura la cererea de concurs actul de învoire, pentru a concurge la aceasta parohie, dela P. S. S. Părintele diecezan din Arad.

Consiliul parohial ort. rom. din A. Șaguna.

În înțelegere cu: *Traian Vățianu* protopop.

—□—

1—3

Citiți și răspândiți

„Biserica și Școala“

Redactor responsabil: SIMION STANA.